

KATEDRA GEODEZJI im. K. Weigla

Konferencja Komisji Geodezji Satelitarnej Komitetu Badań Kosmicznych i Satelitarnych PAN

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie Kraków, 24-27 września 2013 r.

Roman J. Kadaj Skutki metryczne wprowadzenia układu PL-ETRF2000, w tym dotyczące kalibracji modeli quasi-geoidy

Synteza

- Zbiory danych definiujące transformację konforemną 3D PL-ETRF89 ⇔ PL-ETRF2000. Wyrównanie (2012) dawnej sieci I klasy w układzie PL-ETRF2000
- Estymowane parametry i dokładności. Przekształcona formuła *Bursy-Wolfa*
- Transformacje empiryczne oparte na siatce interpolacyjnej.
- Kalibracja modelu quasigeoidy EGM08 do układu PL-ETRF2000 w oparciu o wyniki kampanii pomiarowej (2008-2011) i wysokości PL-KRON86 (model "GEOIDPOL_2008CN")

Dawna osnowa I klasy (sieć astronomiczno-geodezyjna + triangulacja wypełniająca) - wyrównanie w układzie PL-ETRF2000 na elipsoidzie GRS80

d. osnowa l klasy (6415 punktów + 362 naw.)

I wyrównanie w r. 1996 na elipsoidzie GRS80 w układzie EUREF'89 [program GEONET_H96, na komputerze PENTIUM 133; czas obliczeń ok. 1h] [*Kadaj,* 1996];

Niezależne opracowanie sieci w układzie PL-1992 programem SIEC-POZ: [*Kozakiewicz*,1996].

Wszystkie prace wykonane pod kierunkiem *S. Gelo* (GUGIK)

II wyrównanie w r. 2012 na elipsoidzie GRS80 w układzie PL-ETRF2000 [program GEONET_2006, PC; czas obliczeń ok. 11 min.] [*Kadaj i Świętoń*, 2012; warunki techniczne: *Graszka W.*, *Kałun E.* (GUGIK)] Parametry sieci I klasy wyrównanej na elipsoidzie GRS-80 w układzie PL-ETRF2000; porównanie dokładnościowe z wyrównaniem w roku 1996 w układzie PL-ETRF89

PARAMETRY CAŁKOWITOLICZBOWE SIECILiczba wszystkich punktów siecilp = 6877Liczba stałych punktów nawiązanials = 362Liczba punktów wyznaczanychlr = 6515Liczba obserwacji kątowychlka = 45537Liczba stacji obserwacji kierunkowychlst = 970	Błąd średni jednostkowy (niemian.) mo = 1.013 1.014 [PL-ETRF2000] [PL-ETRF89]		
Liczba obserwacji kierunkowych lki = 4302 Liczba długości klasycznych ldk = 1002 Liczba niewiadomych współrzędnych n = 13030	Estymaty cząstkowe mo:		
Łączna Liczba obserwacji m = 49871	Długości 0.96 0.96		
Nadwymiarowość układu obserwacyjnego m-n = 36841	Kąty 1.00 1.01		
Giobalny wskaznik niezawodności z = (m-n)/m = 0.7387 z% = 73.9% Pojemność pół-pasma macierzy normalnej = 12933405	Kierunki 1.17 1.04		

Statystyka błędów położeń punktów sieci			
Nazwa parametru	PL-ETRF2000 (2012r.)	PL-ETRF89 (1996 r.)	
Dla punktów w obsza	rze Polski:		
Liczba punktów	6805	6805	
mP(max)	0.081	0.082	
mP(średnia)	0.019	0.019	
mP(średniokwadratowa)	0.020	0.020	
Dla punktów zagranic	znych:		
Liczba punktów	72	72	
mP(max)	0.156	0.155	
mP(srednia)	0.072	0.072	
mP(sredniokwadratowa)	0.077	0.077	

Analiza dokładności sieci I klasy - statystyka poprawek obserwacyjnych

Statystyki wielkości poprawek obserwacyjnych				
Parametr	PL-ETR2000	PL-ETRF89 (wyrównanie 1996)		
Dla obs. kierunkowych				
Liczba poprawek	4302	4302		
Najmniejsza	-5.00	-5.00		
Największa	5.00	4.90		
Średnia	-0.00	0.00		
Przeciętna bezwzględna	0.89	0.89		
${f S}$ redniokwadratowa	1.15	1.15	[cc]	
Dla obs. kątowych				
Liczba poprawek	45537	45537		
Najmniejsza	-13.60	-13.60		
Największa	12.00	12.00		
Średnia	0.09	0.09		
Przeciętna bezwzględna	1.84	1.84		
Średniokwadratowa	2.36	2.36	[cc]	
Dla długości baz				
Liczba poprawek	1002	1002		
najmniejsza	-0.0488	-0.0459		
największa	0.0511	0.0548		
Średnia	-0.0005	0.0001		
Przeciętna bezwzględna	0.0074	0.0074		
Średniokwadratowa	0.0099	0.0099	[m]	

Analiza dokładności sieci I klasy c.d. - histogram poprawek kątowych

Rozkład liczebności 45537 poprawek kątowych w klasach co 0.8 [cc]

Analiza dokładności sieci I klasy - histogram do obserwacji kierunkowych

Rozkład liczebności 4302 poprawek kierunków w klasach co 0.3[cc].

Analiza dokładności sieci I klasy - histogram poprawek do długości

Rozkład liczebności 1002 poprawek długości w klasach co 0.003 m (oś pozioma mierzy wielkości poprawek, osi pionowa – liczebności w klasach)

$\begin{array}{llllllllllllllllllllllllllllllllllll$	TRANSFORMACJA 3D7-parametrowa (metoda "teoretyczna")Analiza odchyłek: Średniokwadratowe: sX sY sZ 0.011 0.008 0.013Wypadkowa 0.019 m
$\label{eq:spectral_spectrum} \begin{array}{l} \mbox{FORMULA DLA TRANSFORMACJI GLOBALNYCH (Bursy-Wolfa):} \\ x2 = x1 + (-0.0747) + (-0.0000005102) * x1 + (-0.0000000746) * y1 + (-0.00000006152) * z1 \\ y2 = y1 + (-0.3044) + (-0.0000000746) * x1 + (-0.00000005102) * y1 + (-0.00000006152) * y1 + (-0.00000006152) * y1 + (-0.00000005102) * z1 \\ z2 = z1 + (-0.4624) + (-0.00000004804) * x1 + (-0.00000006152) * y1 + (-0.00000005102) * z1 \\ \hline \mbox{TRANS PL-ETRF2000/ep2011} \Rightarrow \mbox{PL-ETRF89} \\ (nowy) & (stary) \\ \mbox{procedure xyz2000_xyz89(var x1, y1, z1, x2, y2, z2: extended);} \\ \end{tabular}$	Rozkład wartości wypadkowych: Przedział I. punktów < 0 - 1 cm > 106 (1 - 2 cm > 140) (2 - 3 cm > 56) (3 - 4 cm > 19) (4 - 5 cm > 3) (5 - 6 cm > 5)
<pre>begin</pre>	Bardziej optymistyczne oszacowania dokładności sieci POLREF w stanie pierwotnym (lata 90-te) (1cm - 1.5 cm w wys.) w [Zieliński i in. 1997]

Przesunięcia w poziomie i w wysokości (PL-ETRF89 => PL-ETRF2000) – wzory praktyczne

UKŁAD PL-1992

(1) – PL-ETRF89 (2) – PL-ETRF2000

x92(2) = x92(1) + dxy92(2) = y92(1) + dy

dx = (0.0017) + (-0.0000004052)*p + (-0.00000001992)*q dy = (-0.0218) + (0.0000001992)*p + (-0.00000004052)*q

p = x92-478097, q = y92-523344 [m]

"średni" wektor przesunięcia to (0.001m, - 0.022 m)

dx: < -0.044m , 0.029m > dy: < -0.051m , 0.020m >

WYSOKOŚCI ELIPSOIDALNE

Hel(2) = Hel(1) + dH dH = (-0.0661) + (0.0000006575)*p + (-0.00000004170)* q (p, q oznaczone jak powyżej w układzie PL-1992 w zaokrągleniu do metra)

dH: < -0.128m , -0.005m >

Generalna idea wielowymiarowej siatki interpolacyjnej do zadań transformacji empirycznych (siatki jednowymiarowe: DTM, modele geoidy, pola anomalii grawimetrycznych)

Świętoń T. (2011): propozycja zastosowania siatki dwuwymiarowej {(dB, dL)} do transformacji empirycznej pomiędzy układami: PUŁKOWO'42 ⇔ PL-ETRF89 Zakres i rozdzielczość siatek bazowych dla zadań transformacji empirycznych PL-ETRF89 \Leftrightarrow PL-ETRF2000, a także dla numerycznego modelu quasigeoidy

12

Fragment numerycznego modelu siatki trójwymiarowej dla transformacji empirycznej PL-ETRF89 ⇔ PL-ETRF2000

ETRF89 => ETRF2000				
B	L	dB	dL	dH
[0]	[0]	[0]	[0]	[m]
1	2	3	4	5
49.00	14.00	0.000000216	-0.000000213	-0.0837
49.00	14.01	0.00000216	-0.000000215	-0.0837
49.00	14.02	0.00000216	-0.000000215	-0.0838
••••			••••	••
52.50	14.98	0.00000016	-0.000000191	-0.0602
52.50	14.99	0.00000017	-0.00000189	-0.0596
52.50	15.00	0.00000018	-0.000000191	-0.0591
••••		• • • • • • • • • • • • • • •	••••	•••
55.00	24.18	-0.00000131	-0.000000503	-0.0496
55.00	24.19	-0.00000132	-0.000000504	-0.0495
55.00	24.20	-0.00000131	-0.000000504	-0.0496

$\mathbf{B}_{PL-ETRF2000} = \mathbf{B}_{PL-ETRF89}$	9 + dB	[°]
$L_{PL-ETRF2000} = L_{PL-ETRF8}$	9 + dL	[°]
$\mathbf{H}_{PL-ETRF2000} = \mathbf{H}_{PL-ETRF8}$	₉ + dH	[m]

RÓŻNE UKŁADY ODNIESIENIA A MODELOWANIE QUASIGEOIDY

*) KRON'2006 (Gajderowicz, 2005);

- **) w układzie ETRF2000 odpowiada anomaliom wysokości EGM08 (Wo=Uo)
 - (teoria np. w: Barlik i Pachuta, 2007; Łyszkowicz, 2012)

Różne metody wpasowania quasigeoidy w osnowy sat. – niwelacyjne (modelowanie trendu t jako efektu systematycznego i sygnału s jako losowego zaburzenia lokalnego): Łyszkowicz, 2000, 2009, 2012; Osada i Owczarek, 2005; Kryński, 2007; Pażus i in., 2002; Kadaj, 2001, 2012a,b

Modelowanie quasigeoidy oparte na przybliżonym rozwiązaniu Mołodeńskiego (*Osada i Owczarek*, 2005; *Osada i in*. 2005)

$$\zeta = \zeta_{GGM} + \zeta_{\delta q} + \zeta_{H} + t + s + n = \zeta_{GRAW} + t + s + n$$

 ζ_{GGM} – składowa globalnego modelu geopotencjału ;

- $\zeta_{\delta g}$ składowa anomalii wysokości całkowana z rezydualnych anomalii wolnopowietrznych $\delta g = \Delta g(obs) \Delta g_{GGM}$ (model);
- ζ_H składowa zależna od rozkładu wysokości i anomalii wolnopowietrznych liczona według wzoru *Brovara* (występuje w funkcji parametru G1 rozwiązania *Mołodeńskiego*);
- t składnik trendu np. w postaci wielomianu 4-stopnia jako funkcji 15 parametrowej wpasowującej model w niwelacyjny układ odniesienia (*Osada i Owczarek,* 2005);
- s sygnał losowy modelowany założoną macierzą kowariancyjną;
- n szum losowy.

Analogiczne modelowanie geoidy

$$\begin{split} N &= N_{\text{GGM}} + N_{\Delta g(\text{res})} + N_{\text{H}} + t + s + n \quad (\text{idea: } \textit{Schwarz i in., 1987}) \\ \Delta g &= \Delta g_{\text{GGM}} + \Delta g_{\text{res}} + \Delta g_{\text{H}} \quad (\text{składniki anomalii } \textit{Faye'a}) \\ N_{\text{GGM}} &- z \; \text{globalnego modelu geopotencjału (efekt "długofalowy")} \\ N_{\Delta g(\text{res})} &- z \; \text{wzoru } \textit{Stokesa} \; z \; użyciem \; \text{residualnych anomalii } \Delta g_{\text{res}} \quad (\text{efekt "stredniofalowy")} \\ N_{\text{H}} &- \text{efekt pośredni wpływu topografii z DTM ("krótkofalowy")} \\ Przekształcenia pomiędzy undulacjami geoidy (N) i anomaliami wysokości quasigeoidy (\zeta) za pośrednictwem anomalii <math>\textit{Bouguera}$$
. Aplikacje do polskiej gasigeoidy opisane np.: w *Kryński*, 2007; *Łyszkowicz*, 2012:

Dla modelu globalnego EGM08 (n, m= 2190) (*Pavlis i in*, 2008), w przeciwieństwie do modelu EGM96 (n, m = 360), efekty średnio i krótkofalowe w istotnym zakresie opisują wyższego stopnia i rzędu harmoniki geopotencjału, co pozwala ograniczyć się do modelowania trendu (t) i sygnału (s). Czynimy to w oparciu o zbiór anomalii wysokości ζ dla wybranych punktów sieci satelitarno-niwelacyjnej, stosując dla trendu t - metodę transformacji 3D, a dla sygnału s – rozszerzoną formułę Hausbrandta.

SCHEMAT TRANSFORMACJI 3D (I etap kalibracji modelu EGM08)

Punkty satelitarno-niwelacyjne do kalibracji quasigeoidy: 101 stacji ASG_EUPOS 110 ekscentrów stacji ASG-EUPOS 359 punktów sieci EUVN, EUREF-POL, POLREF (w sumie 570 punktów)

Obliczenia wykonano programem TRANS_3D w systemie GEONET_2006 © ALGORES-SOFT

Kalibracja modelu EGM08 na zbiorze empirycznych anomalii wysokości (dla punktów geodezyjnych) - model "GEOIDPOL-2008CN"

Izolinie anomalii wysokości [m]

Sieć odniesienia (satelitarno-niwelacyjna) do kalibracji quasigeoidy: 570 punktów w tym: 101 stacji ASG_EUPOS + 110 ekscentrów + + 359 punktów sieci EUVN, EUREF-POL,POLREF

Algorytm kalibracji quasigeoidy:

- I. Wygenerowanie z modelu EGM08 anomalii wysokości ζ dla
- siatki geograficznej o "oczku" 0.01°
 w zakresie: B: 48°-56°, L: 13° 25° (962001pkt)
- punktów satelitarno niwelacyjnych oraz przeliczenie:

 $(BL\zeta)_{EGM08} \Rightarrow (XYZ)_{EGM08}$ (grid + osnowa)

II. Utworzenie zbioru empirycznych anomalii wysokości dla punktów sieci satelitarno-niwel.:

 $\zeta = H(PL-ETRF2000) - H_n(PL-KRON86)$ oraz przeliczenie:

 $(\mathsf{BL} \zeta)_{\mathsf{PL}-\mathsf{ETRF2000}} \Rightarrow (\mathsf{XYZ})_{\mathsf{PL}-\mathsf{ETRF2000}}$ (osnowa)

III. 3D – TRANS z korektami Hausbrandta:

Wyniki I etapu kalibracji quasigeoidy EGM08: trans 3D do układu PL-ETRF2000

I ETAP: Odchylenie średniokwadratowe w 3D: sX sY sZ 1.4 0.5 1.8 [cm] Residua dζ anomalii: dζmin = -5.9 cm dζmax = 8.7 cm średnia = 0.0 cm śr. mod. = 1.8 cm

RMS = 2.3 cm

[podobne miary dla 360 punktów satelitarno - niwelacyjnych w układzie EUREF-89, 4-parametrowym modelem wpasowania EGM08 otrzymał *Łyszkowicz*, 2009 – str. 129, tab. 8, model 3]

II ETAP:

Redystrybucja odchyłek rozszerzoną metodą *Hausbrandta* model podlega "uelastycznieniu" i wpasowaniu na punkty geodezyjne

(+) (-)

Badanie stabilności i wewnętrznej dokładności modelu quasigeoidy GEOIDPOL-2008CN

[generalną zasadę badania stabilności modelu quasigeoidy, polegającą na odrzuceniu pewnej liczby losowo wybranych punktów niwelacyjnych i sprawdzeniu odchyłek na tych punktach przy użyciu modelu uproszczonego, zastosował: *W. Osada* w roku 2001]

Odrzucono stacje ASG-EUPOS 101 / 570 (ok. 20% punktów)

Średnia odchyłka SUM(dζ)/n= -0.001Przedział odchyłek: od -0.008 do 0.006Przeciętna mod. SUM($|d\zeta|$)/n= 0.002(w zbiorze danych pozostały ekscentry stacji !)Średniokwadratowas= 0.003

Odrzucono sieć EUREF-POL+POLREF 317 / 570 (ok. 56% punktów)

Średnia odchyłka SUM(d ζ)/n = 0.006 Przedział odchyłek: od -0.054 do 0.066 Przeciętna mod. SUM(|d ζ |)/n = 0.013 Średniokwadratowa s = 0.017

Odrzucono sieć EUVN 42 / 570 (ok. 7% punktów)

Średnia odchyłka SUM(d ζ)/n = 0.002 Przedział odchyłek: od -0.032 do 0.035 Przeciętna mod. SUM($|d\zeta|$)/n = 0.011 Średniokwadratowa s = 0.014

Szacowany błąd standardowy modelu w układzie PL-ETRF2000: 1.5 cm

Program dostępny na stronie www.geonet.net.pl

Program (wraz z plikiem binarnym geoidpol_2008CN.bin) dostępny na stronie www.geonet.net.pl

PUBLIKACJE

Bosy J. (2011): Wyniki weryfikacji wyników integracji podstawowej osnowy geodezyjnej na obszarze kraju ze stacjami referencyjnymi systemu ASG-EUPOS. Wrocław, 30 listopada 2011r. Raport dla GUGiK-Warszawa.

Barlik M., Pachuta A. (2007): Geodezja fizyczna i grawimetria geodezyjna. Oficyna Wyd. PW. Warszawa.

Gajderowicz I. (2005): Wykonanie wyrównania osnowy wysokościowej I klasy i przygotowanie danych niwelacyjnych dla podkomisji EUREF. Raport dla GUGiK. **Hirt C., (2011):** Assessment of EGM2008 over Germany using accurate quasigeoid heights from vertical deflections, GCG05 and GPS/levelling. Zeitschrift für Geodäsie, Geoinformation und Landmanagement (zfv) 136(3): 138-149.

Jaworski L. i in. (2011): Zintegrowanie podstawowej osnowy geodezyjnej na obszarze Polski ze stacjami referencyjnymi systemu ASG-EUPOS ETAP IV. Opracowanie i wyrównanie obserwacji GNSS. Raport CBK dla GUGiK, Warszawa, lipiec – 2011.

Kadaj R. (1996): GEONET – PROGRAMY SPECJALNE (dla wykonania ścisłego wyrównania i obliczenia współrzędnych punktów sieci astronomiczno-geodezyjnej (SAG) i triangulacji wypełniającej (SW)) – opis metodologiczny w ramach umowy z GUGiK z dnia 12.09.1996.

Kadaj R.,(2001): Weryfikacja wyznaczenia modelu geoidy niwelacyjnej 2001 poprzez zastosowanie innej metody modelowania numerycznego i porównanie wyników. Model numeryczny geoidy niwelacyjnej wraz z programem GEOIDPOL-2001. Raport techniczny z realizacji umowy nr 25/2001/GD z GUGiK,.

Kadaj R. (2012a): GEOIDPOL-2008C ulepszony model quasi-geoidy dla obszaru Polski utworzony przez kalibrację modelu geopotencjalnego EGM2008 na sieciach ASG-EUPOS i EUVN. [Publikacja internetowa 3/2012 © ALGORES-SOFT, <u>www.geonet.net.pl</u>, 30 września 2012]

Kadaj R. (2012b): Problematyka dokładności i niezawodności pozycjonowania przy wykorzystaniu serwisów POZGEO i POZGEO-D w systemie ASG-EUPOS. Seminarium KG PAN: Współczesne problemy podstawowych sieci geodezyjnych, a problemy definiowania krajowych układów odniesienia. Grybów, 18-19 października 2012

Kadaj R. (2013): GEOIDPOL-2008CN – model i program quasi-geoidy dostosowany do nowego układu PL-ETRF2000. [Publikacja internetowa 2(5) /2013 © ALGORES-SOFT, www.geonet.net.pl, 12 sierpnia 2013].

Kozakiewicz W. (1996): Operat techniczny z wyrównania sieci I klasy. GUGiK 1996.

Kryński J. (2007): Precyzyjne modelowanie quasigeoidy na obszarze Polski – wyniki i ocena dokładności. IGIK, Warszawa 2007

Liwosz T., Rogowski J., Kruczyk M., Rajner M., Kurka W.(2011): Wyrównanie kontrolne obserwacji satelitarnych GNSS wykonanych na punktach ASG-EUPOS, EUREF-POL, EUVN, POLREF i osnowy I klasy wraz z ocena wyników. Katedra Geodezji i Astronomii Geodezyjnej Wydział Geodezji i Kartografii Politechnika Warszawska Warszawa, 15 grudnia 2011. Raport dla GUGiK-Warszawa.

Łyszkowicz A., (1997): System obliczania odstępów quasigeoidy model QUASI96 od elipsoidy GRS80 dla obszaru Polski. Sprawozdanie techniczne z realizacji umowy nr 38/CBK/97 pomiędzy GUGiK a CBK PAN.

Łyszkowicz A. (2000): Improvement of the quasigeoid model in Poland by GPS and levelling data. Artificial Satellites, Journal of Planetary Geodesy, Vol. 35, No 1, pp. 3-8

Łyszkowicz A. (2009): Assessment of accuracy of EGM08 model over the area of Poland. Technical Sciences, No12, 2009, 118-134.

Łyszkowicz A. (2012): Geodezja fizyczna. Wyd. UW-M w Olsztynie. Olsztyn 2012.

Osada E., Owczarek M. (2005): Utworzenie quasigeoidy Mołodeńskiego na obszarze Polski. Politechnika Wrocławska. Raport dla Instytutu Geodezji i Kartografii, Warszawa [na podstawie informacji w: Kryński, 2007].

Osada E., Kryński J. , Owczarek M. (2005): A robust method of quasigeoid modelling in Poland based on GPS/levelling data with support of gravity data. Geodezja i Kartografia, Vol. 54, No 3, pp. 99-117.

Pavlis N.K., Holmes S.A., Kenyon S.C., Factor J.K. (2008): An Earth Gravitational Model to Degree 2160: EGM2008, EGU General Assembly 2008, Geophysical Research Abstracts, Vol. 10, EGU2008-A-01891.

Pażus R., Osada E., Olejnik S., (2002): Geoida niwelacyjna 2001, Magazyn Geoinformacyjny GEODETA, Nr 5(84), maj 2002.

Świętoń T. (2011): Tezy rozprawy doktorskiej pt. Optymalizacja korekt lokalnych w zadaniach transformacji pomiędzy układami kartograficznymi na przykładzie układów "1965" i "2000". AGH-Kraków (otwarcie: 17.03.2011)

Trojanowicz M. (2009): Ocena dokładności globalnych modeli geopotencjału EGM96 i EGM08 na obszarze Dolnego Śląska. Acta Sci. Pol., Geodesia et Descriptio Terrarum 8(1) 2009, 19-30.

Zieliński J.B., Łyszkowicz A., Jaworski L., Świątem A., Zdunek R., Gelo S. (1997): *POLREF – 96 the New Geodetic Reference Frame for Poland*, Springer, IAG Symposia, Symposium 118: Advances in Positioning and Reference Frames, IAG Scientific Assembly, Rio de Janeiro, Brazil, 3-8 Sept. 1997, pp.161-166.

Uwaga: niektóre publikacje cytowane tylko w wykładzie audytoryjnym.

INNE ŹRÓDŁA:

[1] Podzbiory bazy danych CODGiK - sieci EUVN i POLREF (wg specyfikacji pismem z dnia 25.01.2007, L.dz. DOP/10130/2007 dla ALGORES-SOFT).

[2] Wyniki opracowania kampanii pomiarowych integrujących stacje ASG-EUPOS z osnowami podstawowymi (materiały elektroniczne CODGiK według zamówienia ALGORES-SOFT z dnia 28.05.2012)

[3] Materiały informacyjne ASG-EUPOS na stronie www.asgeupos.pl

[4] Materiały informacyjne National Geospatial-Intelligence Agency (USA) http://earth-info.nga.mil/GandG/wgs84/gravitymod/egm2008/egm08_wgs84.html

[5] Sprawozdanie techniczne n.t. "Wyznaczenie geoidy niwelacyjnej (quasi-geoidy satelitarnej) dla obszaru Tatr i Podhala dla sprawdzenia wcześniej wyznaczonej geoidy niwelacyjnej na tym obszarze. Praca wykonana przez Instytut Geodezji i Kartografii dla Departamentu Geodezji GUGiK. Umowa nr 14/2000 z dnia 20.08 2000.
 [6] GEONET_2006 – system obliczeń geodezyjnych © 1992-2013. ALGORES-SOFT www.geonet.net.pl

Podprogramy w j. DELPHI-7: Geoidpol_2008CN.exe z modelem GEOIDPOL_2008CN.bin Trans_ETRF_PL.exe dostępne na stronie <u>www.geonet.net.pl</u> © ALGORES-SOFT Roman Kadaj i Tomasz Świętoń 35-328 Rzeszów, ul. Geodetów 1a/126 tel. (17) 86-42-455

Dziękuję za uwagę

Roman J. Kadaj <u>geonet@geonet.net.pl</u> Politechnika Rzeszowska Katedra Geodezji *im. K. Weigla*